disszonancia

Szokatlan, szabálytalan módon egymás mellé kerülõ, össze nem illõ elemek által keltett "széthangzás", az összecsengés hiánya: feszültség, ideiglenesség, megoldatlanság érzetét keltõ hangköz [1] vagy hangzat [2].
Csak ellentétpárjával, a konszonanciá [3]val (összehangzás [4]) együtt van értelme; a kettõ kiegészíti egymást.

A nyugtalanító, a befejezetlenség érzetét keltõ disszonancia megnyugtató konszonanciát kíván maga után.

A fogalom történelmi korszak [5]ok és a zenei ízlés változásai szerint sokszor módosult az évezred folyamán. (Pl. a terc [6] hangköz [1] a 11. sz.-ban disszonánsnak számított). Az egyik legélesebb fordulat századunk elején, a dúr [7]-moll [8] hangrendszer [9] lazulásával párhuzamosan következett be: a konszonancia-disszonancia megszokott normái lassanként elavultak, új ellentétpárok kezdtek feltünedezni a régi helyén, mint kérdés-felelet, feszültség [10]-oldódás és hasonlóak. ►diszharmónia [11], bitonalitás [12]

Forrás webcím: https://www.zenci.hu/szocikk/disszonancia

Hivatkozások:
[1] https://www.zenci.hu/szocikk/hangkoz
[2] https://www.zenci.hu/szocikk/hangzat
[3] https://www.zenci.hu/szocikk/konszonancia
[4] https://www.zenci.hu/szocikk/hangzas
[5] https://www.zenci.hu/szocikk/korszak
[6] https://www.zenci.hu/szocikk/terc
[7] https://www.zenci.hu/szocikk/dur
[8] https://www.zenci.hu/szocikk/moll
[9] https://www.zenci.hu/szocikk/hangrendszer
[10] https://www.zenci.hu/szocikk/feszultseg
[11] https://www.zenci.hu/szocikk/diszharmonia
[12] https://www.zenci.hu/szocikk/bitonalitas